

Chùm thơ Vu Lan báo hiếu năm 2021 (P.1)

ISSN: 2734-9195 22:43 10/08/2021

Muốn nhìn mẹ ngồi ngoài hiên đan áo/Từng ngón tay như lướt dạo phím đàn/Áo
ấm dày bao tình cảm chứa chan/Tình của mẹ cứ ngập tràn con mãi.

“Tâm hiếu là tâm Phật Hạnh hiếu là hạnh Phật”

Mùa Vu lan năm nay đã về trong cảnh đất nước ta đang căng mình chống dịch
Covid-19. Chính phủ và Giáo hội Phật giáo Việt Nam cùng toàn dân đang ra sức
tìm cách phòng chống dịch giặc covid, đem lại bình an cho dân tộc.

Trong tình hình này, kinh tế thì chậm phát triển, dịch bệnh thì căng như giây
đàn, ngàn cân treo trên sợi tóc, cái tử như rình rập bên ta.

Vu Lan mùa báo hiếu về làm khơi nên tình hiếu đạo gương sáng của Phật Thích
Ca, Đại hiếu Mục Kiền Liên tôn giả như là: “Làm con hiếu hạnh vi tiên” học đạo
tu đạo, giác ngộ độ cho Cha Mẹ khỏi vòng trầm luân (HT.Thích Huệ Đăng (dịch
2008), Kinh Vu Lan, Nhà xuất bản Tôn giáo, tr.15).

Tạp chí Nghiên cứu Phật học giới thiệu chùm thơ của các chức sắc, Phật tử
trong và ngoài nước, vì lòng mến đạo, học hỏi, hiếu đạo báo hiếu song thân,
quê hương đất nước. Chùm thơ gồm nhiều thể loại, tự do, đường luật, lục bát,
thất ngôn,... để tạo nên bó hoa tinh thần đa màu sắc, tinh khiết kính dâng
mừng Vu Lan Báo hiếu năm 2021, kính lên Tam Bảo, gia hộ quốc thái dân an,
âm siêu dương thái.

Chùm thơ Vu lan này có sự tham gia khoảng: 41 tác giả, với 71 bài.

Thơ là sản phẩm tinh thần của những con người yêu đời mến đạo, trọn tình hiếu
nghĩa. Thơ không biết giận ai mà ngược lại thơ làm cho con người gần gũi nhau
hơn, yêu trọng nhau thêm. Thơ nhiều hình ảnh, âm thanh, nghệ thuật tạo hình,
câu có khi ngắn khi dài, dễ hiểu cũng có khi khó hiểu, đong đầy triết lý nhân
sinh, hiếu giác, đức hạnh của người con Phật.

Trân trọng giới thiệu:

CHÙM THƠ MÙA VU LAN

Báo Hiếu vu Lan quả đến rồi Ta càng tỉnh giác mọi người ơi Xua đi dịch dã, hàm
linh khỏe Hạnh pháp vi tiên rạng đất trời

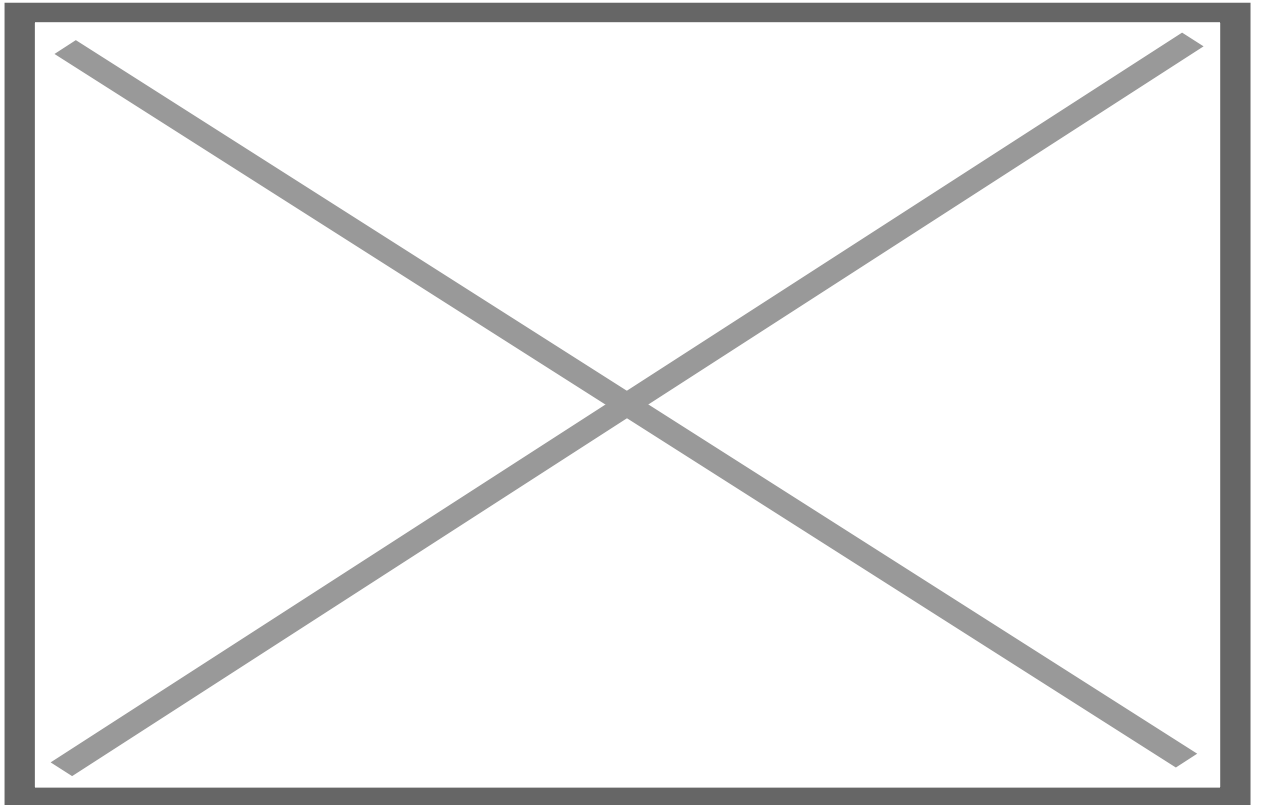
Tác giả: Quảng Hợp 7.8.2021, Bắc Ninh

* **CỤ CHO CON CÂU CÓ** (Kính cố Đại lão Hoà thượng thượng Tâm hạ Tịch Đệ
Nhị Pháp chủ GHPG Việt Nam)

Dịch dã mùa này ở Bắc Ninh Ngồi yên một chỗ nhớ đỉnh linh Đệ Nhị bá thí con
câu “có” Pháp Có theo con suốt hành trình

Sa Bà đã mãn Người buông xả Tịnh độ thanh nhàn quả tới nơi Gương sáng Đệ
Nhị Người căn dặn Học hiếu song hành có thảnh thơi

Tác giả: Quảng Hợp; 3.08.2021; Bắc Ninh

VU LAN VANG VỌNG (Nhân dịp mùa Vu Lan năm 2021)

Chuông chùa vang vọng đâu đây Cốc cốc tiếng mõ, tiếng Thầy xa xa Chuông
mõ sao thấy thiết tha Vu lan tháng bảy, nhạt nhòa trầm tư

Hương thơm phảng phất trên lư Chúng con trân trọng, kính yêu cội nguồn Vu
lan tưởng nhớ công ơn Mẹ, Cha vất vả cho con cuộc đời

Chuông chùa vang vọng khắp nơi Một lòng thành kính, đời đời chẳng quên!

Tác giả: Đoàn Đăng Đính 2.08. 2021

*

VU LAN BÁO HIẾU

Tháng bảy âm lịch đến rồi Vu lan báo hiếu, một đời Mẹ cha Băng khuâng nhung
nhớ lệ nhòa Công ơn Cha Mẹ, thật là lớn lao

Cả đời vất vả biết bao Hương thơm bay tỏa, ngọt ngào đó đây Âm thầm rơi lệ
mắt cay Anh linh Cha Mẹ, tháng ngày trong tâm

Tháng bảy là tháng tri ân Nén hương thành kính, thắp lên bàn thờ Mất nhòa lúc
tỏ lúc mờ Một lòng thành kính, tôn thờ Mẹ Cha

Vu lan tháng bảy nhặt nhòa Công ơn Cha Mẹ mãi là niềm tin.

Tác giả: Đoàn Đăng Đính, 2.08.2021

*

SỰ TÍCH THÁNG BẢY MƯA NGÂU

Ngưu Lang - Chức Nữ (1) Trời đã phân vai Công việc lâu dài Chăn trâu - dệt vải

Cuộc đời thư thái Tình cảm dạt dào Ai cũng ước ao Tình yêu thắm thiết

Nhà Trời quán triệt Tách ở đôi bờ Cách trở bơ vơ Ngân Hà (2) chia cắt

Hàng năm gặp mặt Tháng bảy (3) sớm trưa Nước mắt dư thừa Tọa mưa cao
thấp

Thượng Đế thiết lập Ô Thước (4) cảm thông Tạo con đường hồng Hai bên gặp
gỡ.

- Chú thích: (1): Dân gian còn gọi là ông Ngâu - bà Ngâu; (2): Luật nhà trời là
tiên nữ - thần (đàn ông) không được lấy nhau nên 2 người bị phạt ở xa cách 2
bên bờ dải Ngân Hà và cho gặp nhau 1 lần/năm vào tháng 7/ÂL; (4): Cảm động
mối tình Ông Trời cho dựng cầu Ô Thước (đàn Quạ) qua sông để hai người đi
đến gặp nhau.

Tác giả: Nguyễn Chí Dụng Ngày 02/8/2021

*

KHỚ TRONG TÌNH THƯƠNG YÊU

Cơm rau cùng với chén cà Săn khoai trộn lẫn - đời ta đã từng Mẹ nhìn giọt lệ
rưng rưng Cha thương con đói - mang bụng nhịn nhường.

Thân gầy một nắng hai sương Sớm khuya tần tảo - canh trường bên con Gót
chân nứt nẻ chai mòn Săn da cháy sạm héo hon cuộc đời.

Công làng lối tỏa muôn nơi Dù đi khắp nẻo - nhớ lời mẹ ru Xuân qua, Hạ đến, tới
Thu Trăm ngàn cực nhọc - con bù sao đây.

Chỉ mong cuộc sống sum vầy Ấm lòng cha mẹ - những ngày lạnh Đông Tuổi thơ
mẹ bế cha bồng Qua bao năm tháng cũng không quên đời.

Ai còn cha mẹ người ơi Xin đừng làm mẹ lệ rơi một lần Hãy luôn chu đáo ân cần
Tuổi già nương tựa - xoay vần trần gian.

Mai này cha mẹ tuổi ngàn Đừng làm khuất tất oán than điều gì Lời răn mãi nhớ
khắc ghi Sống tròn đạo nghĩa luôn vì tình thân.

Tác giả: Trần Thắng Bấy, tỉnh Bắc Ninh 29/07/2021

*

NHỚ MẸ

Ngày lễ Vu lan lại đến rồi Lòng con thương nhớ mẹ khôn nguôi Bao nhiêu vất vả
cùng cay đắng Mẹ vẫn vì con suốt cuộc đời

Sáu năm vắng bóng mẹ yêu ơi Để lại cháu con nỗi ngậm ngùi Ngàn thu gửi lại
tình thương nhớ Mẹ mãi bên con tháng ngày vui.

Tác giả: Nguyễn Bá Mưa, Thôn An Mỹ - xã Mỹ Hương - huyện Lương Tài - tỉnh
Bắc Ninh

*

NHỚ MẸ

Mẹ ơi mẹ thật tuyệt vời Như vầng nhật nguyệt sáng ngời muôn năm Về nơi cửa
Phật mẹ thăm Đêm đêm hơi ấm vẫn nằm bên con

Lời ru của mẹ mãi còn Bóng hình của mẹ theo con suốt đời Hôm nay mưa gió tới
bời Chúng con vẫn về khẩn gọi mẹ ơi

Tác giả: Triệu Vân Địa Chỉ -80 Hàng Chiếu-Đồng Xuân -Hà Nội Kính Bút

* VU LAN NHỚ BỐ

Một bông hồng con cài trước ngực Trong ngày này là tiết Vu lan BỐ ơi ở cõi niết bàn Chúng con thương BỐ muôn vàn nhớ nhung

Cuộc đời BỐ đã từng lam lũ Nuôi các con nếm đủ gian lao Lên rừng xuống biển nơi nao Kiếm ra tiền gạo lúc nào cũng đi

Sương gội trắng mái đầu năm tháng Gió cũng mài hình dáng cằn khô Nắng mưa chìm nổi sóng xô Rét căm đông lạnh bố không quản gì

Đời vất vả vì con muôn nỗi Bao việc làm sớm tối ngày đêm Ruộng đồng...chài lưới làm thêm Lo con ăn học ấm êm cửa nhà...

Bảy mươi tám BỐ xa mãi mãi Về tổ tiên bỏ lại chúng con Lam làm thân xác gầy mòn Công Cha ví tựa núi non biển trời

Lòng biết ơn suốt đời con tạc Nghĩa cao dày nào khác biển khơi Vu lan báo hiếu CHA ơi Tâm nhang linh hiển chứng lời chúng con...

Đa phú, 22/6/Tân Sửu Tác giả: NGUYỄN ĐÌNH HỢP

*

MẸ TÔI

Mẹ chúng tôi ngoài chín chục mùa đông BĂNG ẤY mùa xuân mẹ tôi lam lũ Mong làm sao cho các con có đủ Bát cơm đơm đầy - quần áo ấm thân

Có thể thô thân của mẹ tảo tần Lo cho con từng ngày từng tháng Đồi vai trai sẵn, oằn lưng mẹ gánh Sạn bàn tay, mỗi góit bước chân trần

Mẹ chúng con đánh mất tuổi thanh xuân Vì các con mẹ quản chi khó nhọc Quặn trong lòng khi các con hờn khóc Nở nụ cười lúc con giỏi con ngoan

Suốt cả một đời vất vả lo toan Cho các con rồi nay thêm lo cháu Bát cơm thơm từ chính tay mẹ nấu Gió mát lành cũng tay mẹ bay ra

Mẹ của chúng con nay đã về già BĂNG ẤY tuổi bấy nhiêu năm khó nhọc Tám đứa con mẹ chạy ăn lo học Nay đã trưởng thành - gia thất bình an...

Con chăm mẹ đâu có dám phàn nàn Chỉ mong sao mẹ sống vui sống khỏe Ở trên đời sang giàu là một lẽ Nhưng cái hơn chính là nghĩa ở đời...

Đa Phú, 12/5/2019 Tác giả: Nguyễn Đình Hợp

* VU LAN NHỚ VỀ CHA MẸ

Mùa Vu lan lại đến rồi Lòng con trống trải đơn côi lạnh lùng Cha già lâu chẳng ở cùng Cha theo Tiên tổ lâm chung lâu rồi.

Chỉ còn lại mỗi Mẹ thôi Mẹ giờ sức yếu đứng, ngồi khó khăn Cuộc đời Mẹ đã nhọc nhằn Tằn tảo khuya sớm đói ăn tháng ngày.

Nuôi con khôn lớn đến nay Mẹ tôi chịu đựng đắng cay ngậm ngùi Giờ Mẹ có chút niềm vui Các con, các cháu ngọt bùi sẻ chia

Cháu nội, cháu ngoại đứng rìa Đợi Bà lấy kẹo phân chia cho mình Mẹ tôi sống có nghĩa tình Cháu nào cũng quý hết mình như nhau

Thế nên con trước, cháu sau Lúc nào cuộc sống thắm màu tình thân Tháng bảy báo hiếu tri ân Con cầm bút viết mấy vần tình thơ...

Tác giả: Hoàng Văn Cân Nhuận Tây, xã Bình Minh, huyện Bình Giang, Hải Dương

*

NHỚ ON SINH THANH

Mùa Vu Lan chứa chan tình Mẹ Tháng bảy về con trẻ buồn thương Đòi Cha tảo gió sương Còn Mẹ nhịn đói để nhường cho con

Con chưa kịp làm tròn đạo hiếu Mong Mẹ, Cha thấu hiểu lòng con Ai mà chả muốn vẹn tròn Nhưng vì phận số của con quá buồn

Nhiều đêm về lệ tuôn khước mắt Nghĩ cuộc đời héo hắt ruột gan Thương Cha, nhớ Mẹ vô vàn Ở nơi chín suối có an cõi lòng

Trên trần gian thầm mong yên ổn Dịch bệnh đang gây tổn loài người Thiên tai đe dọa châu người Rồi đây chẳng biết con người ra sao

Bao nhiêu chuyện ulla vào trong dạ Khiến lòng con tôi tả bấp bênh Trên con thuyền nhỏ bỗng bênh Chịu sao sóng gió thác ghềnh giờ đây...

Tác giả: Hoàng Văn Cân

*

MẸ ĐỢI

Mẹ đợi, Mẹ vẫn đợi con Lặng yên mắt dõi mỗi mòn xa xăm Nơi xa mảnh đất Con năm Xót xa lòng mẹ tháng năm đợi chờ Đòi Mẹ trải nhiều nắng mưa Thân cò lặn

lội sớm trưa tảo tần Dạy Con học một chữ NHÂN Chắc cây súng thép, trong
ngần lời ca Khải hoàn rực rỡ cờ hoa Chiến trường rộn bước chan hòa tình quê
...Trọn đời mẹ đợi lê thê Cha con đi cả chặng về đoàn viên Đảng cay Mẹ chịu ưu
phiền Cơm niêu nước lọ ngồi yên với đầy Con đi vì nước non này Mất Con nhưng
Tổ quốc ngày nở hoa Bần thần nhìn phía trời xa Rung rung ngấn lệ, ấm xòa

NIỀM TIN

Tác giả: Đỗ Quang Vinh, Số nhà 151 Quách Nhân, P.Xương Giang, Tp.Bắc Giang

*

MẸ CƯ NƠI DỜI

Cả một đời mẹ cứ còn nói dối Mẹ chưa ăn vẫn nói mẹ no rồi Chỉ mong con
nhanh biết đứng biết ngồi Con trưởng thành bên vành nôi của mẹ
Mẹ chiu chặt dòng sữa dành cho bé Khi đói nghèo quạnh quẽ những chiều mưa
Chỉ se lòng cơm nguội với muối dưa Cơm nóng hồi mẹ vừa ăn rồi đó
Những chiều đông mỏng manh đi trong gió Dành cho con áo đỏ với mền bông
Mẹ mỉm cười hỏi: Con có ấm không Mẹ run rẩy bếp lửa hồng reo cháy...
Con lên đường xa nhà từ buổi ấy Bao nhiêu năm không thấy ghé thăm nhà Mẹ
nhắn tin yên trí ở quê nhà Mẹ vẫn khỏe chẳng phải lo con nhé
Mẹ dối con từ lúc còn thơ bé Bao năm rồi mẹ lặng lẽ chờ mong Con trở về khi
thống nhất non sông Con ngân ngơ xé lòng thương mẹ
Sao mẹ nói mẹ vẫn còn rất khỏe Mà ra đi lặng lẽ Mẹ không chờ Nhìn khói hương
lòng đau thắt ngân ngơ Con chợt tỉnh biết bao giờ gặp mẹ
Cả một đời con ơn Người khôn kể Tự trách mình sao để mẹ cô đơn Mẹ dối con
không nở giận con hờn Nay con hiểu vì thương con mẹ dối

Thơ: Đỗ Vinh, 2021

*

CON NGĂM MÙA VU LAN

Con tìm Mẹ, Cha nơi niết bàn. Một vầng sáng rực tựa hào quang. Chân linh Cha
Mẹ nơi cửa Phật. Tâm an thanh tịnh được thánh thang. Tháng bảy Vu Lan mùa
báo hiếu. Công danh dưỡng dục sao đáp đền. Công ơn sinh thành như Trời biển.
Bông hồng cài ngực có xứng tên.

Cha Mẹ ban cho đời châu báu. Hỏi đã làm gì...Mẹ âu lo? Kiền Liên khoét mắt vì cứu Mẹ. Thay đời trần tục hỏi ai cho? Vu Lan báo hiếu xưa truyền kiếp. Để đến muôn đời dấu khắc ghi. Công ơn Cha Mẹ...gì báo bổ? Danh từ bội nghĩa hắt toẹt đi...

Tác giả: Kiều Liễu, 2021, tỉnh Hà Nam

*

BÁT GIÁC TOI

Gọi mấy lần mới thông máy Để liên hệ xin trợ cấp dịch bệnh Một người có lẽ trẻ tuổi ngáp và trả lời

Bỗng tôi bối rối Chỉ sợ cô ấy gục bên điện thoại Như ông bà tôi thể kỉ chiến tranh

Nhưng rồi mọi thứ cũng xong Dù cô ấy nói một giọng nhọt nhạt Nhưng sẽ có cho tôi tiền trợ cấp sinh viên du học

Nhớ sự cạu nhậu của người lái xe buýt Mỗi khi ông ấy đón chúng tôi bên hàng cây Bất giác rì rào tôi mùa lá non trở lại

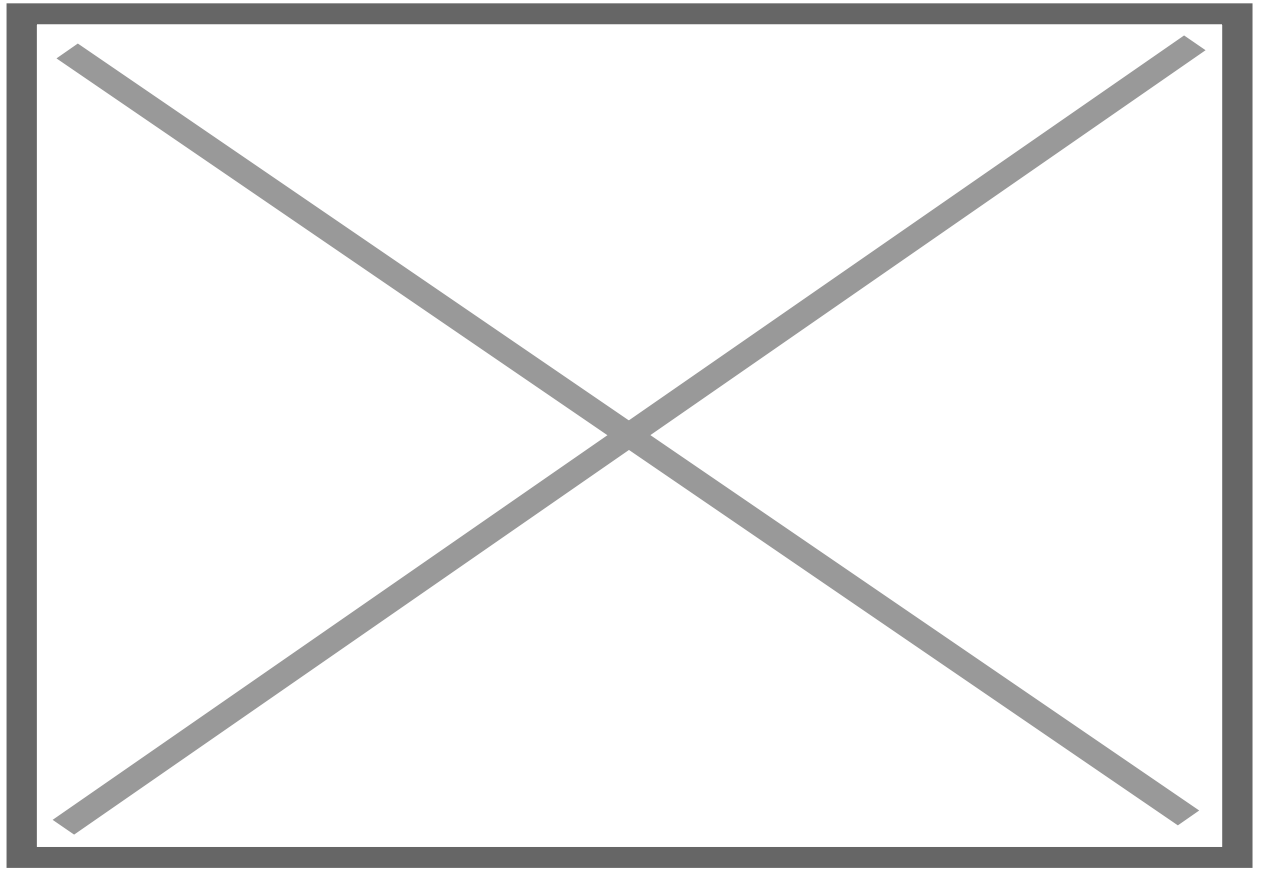
Tác giả: Ban Mai - TP Hải Phòng, 8.2021, Sydney

*

VU LAN BÁO HIẾU

Vu lan báo hiếu đến rồi Ngẫm về cha mẹ một đời kinh qua Lãng lo việc nước việc nhà Tháng năm gồng gánh bốn ba hao mòn Ngược xuôi nuôi nấng đàn con Thân cò mẹ gánh héo hon hao gầy Chạy cơm từng bữa, từng ngày Dãi dầu nếm đủ đắng cay muôn phần Một đời cơ cực gian truân Cha luôn vất vả tảo tần sớm khuya Mẹ cha gánh vác sẻ chia Nắng mưa dầu dãi sớm khuya bão bùng Nay con thương nhớ vô cùng Mẹ cha quá cố rung rung lệ nhà

Sơn Tây, 02/ 08/2021 Tác giả: Phùng Thị Lành

VU LAN CẢM ƠN TỚI MẸ KÍNH YÊU

CẢM động lắm mẹ ơi con nhớ ƠN của người mãi ở trong tim NGƯỜI luôn chăm chỉ kiếm tìm MẸ tôi lặn lội vẫn in dáng chiều

KÍNH trọng nghĩa một lòng ghi nhớ YÊU thật nhiều con khổ nào cam CẢ đời gấn bó mẹ làm ĐỜI người cực khổ muôn vàn đắng cay

VÁT nhiều lắm mẹ nay già yếu VẢ thương con túng thiếu người chê SỚM khuya lặn lội đủ nghề CHIỀU nay con đã chạy về mẹ ơi

Vì tình mẹ muôn đời ghi nhớ CON mãi in hình ở mỗi chiều CẢM ƠN NGƯỜI MẸ KÍNH YÊU CẢ ĐỜI VÁT VẢ SỚM CHIỀU VÌ CON Tác giả: Tuấn Vũ, 2021

*

BÔNG HỒNG ĐEN (Thể thơ song thất lục bát tri ân tháng Vu lan)

Tháng bảy tới lòng con ghen đắng Mắt tuôn sầu dạ buồn tái tê Mùa vu lan nữa lại về Thương cha nhớ mẹ con nhà lệ rơi!

Buồn nào đếm được tôi mất mẹ! Sầu nào đong vơi bớt vắng cha! Bông hồng cài ngực xót xa Áo con sao lại hoa là màu đen?

Thương cha mẹ xưa quen vất vả Cả cuộc đời cực khổ vì con Lo cơm lo áo mỗi
mòn Hao gầy thân xác vẫn còn thương con

Nay cơm áo đủ đầy khá giả Con mất rồi mất cả mẹ cha Nén nhang thơm ngát
hương hoa Tổ lòng con tới mẹ cha nơi nào?

Nhờ ngọn gió bay xa muôn dặm Chốn cửa tuyến cửa Phật linh thiêng Nhấn giùm
cha mẹ con thương Suốt đời mang nặng ơn công mẹ thầy!

Tác giả Nguyễn Ngọc Diệp Hà Nội, 03/8/2021

*

MÙA VU LAN NHỚ MẸ

Tháng Bảy về thương lắm hạt mưa ngâu Nay con cháu nhắc nhau ngày báo
hiếu Cả đời mẹ hy sinh ai cũng hiểu Biết lấy gì đền đáp nghĩa người đây!

Bông hồng trắng con mang cài trên ngực Thương nhớ lắm những lời cha mẹ dạy
Đến nay buồn mà nước mắt tuôn trào Đấng sinh thành làm chúng con xao
xuyến

Tháng Bảy về Vu lan lại tiệc đến Bao nhớ nhung sầu dạ đến thê lương Nỗi u
buồn sao chua xót mãi vương Tình ơn nghĩa là lẽ thường ghi tạc

Nhớ người mẹ bao ngày đêm xa cách Nặng ân tình làm thốn thức tim đau Bóng
đèn khuya vẫn cứ sáng xuyên màu Nghe da diết tiếng chuông chùa vang vắng

Những đường kinh thì thầm trong đêm vắng Sao buồn lòng nghe thánh thốt
từng câu Nguyện cầu mong hồn lành khuất phiêu sầu Niệm Di Đà vang vọng
sân chùa vắng

Đêm Vu lan khuya xót lòng tĩnh lặng Những nỗi niềm chất chứa đến cảm thương
Tháng Bảy mùa Vu lan tựu giảng đường Cho linh hồn được siêu sinh bá vọng

Kiếp hồng trần mong yên bình cuộc sống Nghĩa sinh thành chúng con mãi
không quên Ôi cuộc đời thiếu bóng mẹ buồn tênh Nay con cháu dâng hương
trầm kính lễ

Kiếp nhân sinh cháu con xin đáp đền Cuộc sống mới giờ đâu còn thấy mẹ!

Hung Yên, 25/7/2021 Tác giả Nguyễn Thị Hiệp

*

VU LAN NHỚ CHA

Nhớ tháng Bảy Vu Lan về báo hiếu Gọi cánh buồm xa ngái phía trùng khơi Con
đi mãi tìm về ngày tháng trước Nước mắt lã dài! nhớ lắm Cha ơi!

Dòng sông sâu cũng có ngày vơi cạn Con tìm hoài Cha hỏi ở nơi đâu Trời xanh
hỏi lấy ai làm bầu bạn Để lời thương đôi mắt ướt ly sầu

Nhớ ngày bé khi con còn chập chững Trên cây cầu cha đèo dắt qua sông Chân
con bước mà tay ghì áo Mẹ Nay đã đi vui chốn ấy tang bồng

Khi đất nước vẫn còn đang chia cách Cha lên đường để giải phóng quê hương
Con nhìn thấy mắt Mẹ trong sâu thẳm Tháng năm ơi mòn mỏi giữa vô thường

Và cuộc chiến đã vào kỳ khốc liệt Khúc khải hoàn trong bao nỗi yêu thương
Nhưng con biết giữa trời xanh cao rộng Cha dõi theo từng bước ở trên đường

Lễ Vu Lan con xin về nơi ấy Nơi Cha nằm ngày ấy phía xa xôi Thấp nén nhang
với bông hồng màu trắng Nhớ ơn cha con đứng vững giữa đời

Tác giả: NGHIÊM THỊ CHÂU LOAN, 3.8.2021, Tp.Hà Nội *

ON ĐÁNG SINH THANH

Mẹ tôi mang nặng đẻ đau Mười ngày chín tháng mang bầu sinh tôi Tôi được hai
tám ngày trời Mẹ tôi vĩnh biệt cuộc đời ra đi

Đau lòng sinh tử biệt ly Thương con mẹ cố ôm ghì lấy con Sữa khô, lòng héo,
thân còm Trước giờ ly biệt vẫn còn níu con

Sinh thành đặng với núi non Trời cao biển rộng vẫn còn kém xa Mẹ là tất cả
rừng hoa Mẹ là tất cả bài ca trên đời

Hôm nay con lớn khôn rồi Thương cha, nhớ mẹ, nhớ thời ấu thơ Mồ côi với cảnh
bơ vơ Đói cơm khát nước biết nhờ cậy ai

Cha còn nặng gánh hai vai Làm cha, làm mẹ thân hài gian truân Sớm khuya
mưa nắng tảo tần Đêm đông giá buốt tím bầm thịt da

Thương con cơm mắm dưa cà Cha nhường con hết còn cha nhịn phèo Trăm
đường vất vả gieo neo Vì con cha phải đói nghèo vậy thôi

Công cha nghĩa mẹ biển trời Con xin khắc cốt đời đời chẳng quên Bằng người...
con hứa vươn lên Hiếu trung con sẽ đáp đền mẹ cha

Tác giả: Nguyễn Tiến Lực, 03 / 08/ 2021 Xã Trung Nghĩa, Tp.Hưng Yên, tỉnh
Hưng Yên

*

TẾT VỀ NHỚ CHA MẸ

Đã hai mươi sáu năm rồi Tết về vắng bóng Cha ơi thật buồn Còn đâu bóng Mẹ
sớm hôm Cùng con và cháu vui buồn có nhau

Hai sáu năm đã rất lâu Mà sao con ngỡ như sau đêm dài Mỗi khi thức dậy sớm
mai Vẫn thoáng bóng Mẹ khoan thai hôm nào

Xuân về rợp đỏ mặt, đào Ngát hương khoe sắc gió chào khế đu Chiều về
thoảng vọng lời ru Nghe sao tha thiết nhói từ con tim

Xuân về vui tết đoàn viên Con thời vắng bóng Mẹ hiền, Cha yêu Mong sao ngày
tháng ngược chiều Quay về xưa cũ sớm chiều có nhau

Cho dù cơm cháo cùng rau Có Cha với Mẹ con đâu ngại ngần Nghĩa Cha tình Mẹ
ngàn lần Khắc ghi tâm trí tình thân muôn đời.

Tác giả: Đặng Ánh Hồng Lạng Sơn, tháng 8/2021

*

MẸ TÔI

Mẹ tôi giờ đã không còn Cả đời tần tảo nuôi con học hành Mẹ tôi từ thuở tóc
xanh Lo toan gánh vác, dùm dành vì con

Tắm áo đẹp, miếng ăn ngon Mẹ luôn nhớ để phần con, phần chồng Tình Mẹ
nặng tựa dòng sông Phù sa bồi đắp ven sông, bãi bờ

Cơm ngày hai bữa Mẹ chờ Cả nhà đông đủ Mẹ giờ mới ăn Trước kia thời buổi
khó khăn Cơm rau, cháo muối, canh cần Mẹ ơi...

Giờ nay cuộc sống khá rồi Thì đâu còn Mẹ ... Mẹ ơi ... chạnh lòng Trời xanh, biển
rộng mệnh mông Công Cha, nghĩa Mẹ vun trồng đời con

Bóng chiều sắp ngã về non Phận con chữ Hiếu biết tròn hay chưa? Các con, các
cháu hiện giờ Công việc, gia thất, ước mơ trưởng thành

1t nhiều cũng đã rạng danh Gia tộc, dòng họ nhà mình Mẹ ơi Thương con Mẹ
ngự trên trời Hãy yên giấc nghỉ ở nơi suối vàng

Tác giả: Đặng Ánh Hồng Lạng Sơn, 8/2021

*

VU LAN NHỚ MẸ

Đêm trường nhớ quá mẹ ơi Thân cò lặn lội một đời vì con Vai gầy mẹ những héo hon Lo đàn con nhỏ chúng con nên người

Bây giờ mẹ được thảnh thơi Đau lưng tay nhức sức với cạn dần Lại còn đau cả cái chân Đêm nằm khó ngủ bần thần chẳng yên

Thương sao thương quá mẹ hiền Nhớ ngày xưa ấy triền miên đói nghèo Gia đình chín miệng ăn theo Tần tảo khuya sớm gieo neo tháng ngày

Bát cơm trộn sẵn ai hay Canh rau má luộc tàu bay trên rừng Dưa cà mắm tép mẹ chưng Các con ngoan khỏe mẹ mừng mẹ vui

Tặng gia mảnh ruộng mẹ vui Dăm ba khóm lúa thấy vui trong lòng Nhìn đàn con khỏe thăm mong Mai sau khôn lớn ấm lòng mẹ cha

Lớn lên xây dựng cửa nhà Trai dâu gái rể gần là hai mươi Cháu chắt đông đủ mẹ cười Gia đình hạnh phúc nhất đời mẹ ơi

Cầu mong mẹ mãi vui tươi Bên con bên cháu thảnh thơi tuổi già Cháu con quanh quần đâu xa Mẹ như ông bụt hiện ra giữa đời

Tác giả: Vũ Thị Phương, 2021 Tỉnh Bến Tre

*

HƯA VỚI MẸ CHA

Con xin cúi lạy hương hồn cha mẹ Đã cho con thân thể khỏe hôm nay Bao công lao vất vả hàng ngày Đã có được trong tay niềm hạnh phúc

Ai cũng thấy vô cùng bái phục Từ gian lao từng lúc đã đi lên Các con ngoan nên kinh tế vững bền Từ xóm dưới, làng bên ai cũng nể

Tưởng à ổn và lâu dài mãi thế Nào ngờ đâu dâu bể của cuộc đời Bọn xâm lăng bành trướng đánh đến nơi Cha mẹ chết chúng con rời chạy chốn

Qua vất vả gian lao và khốn đốn Đến hôm nay con đã lớn nên người Luôn tràn trề một nỗi nhớ khôn khuôi Về cha mẹ đang ở nơi chín suối

Nay quyết định nên nghỉ làm một buổi Sắm hương hoa để gửi tới mẹ cha Con khấn đầu mong cha mẹ thứ tha Vì con chưa đáp đền ơn dưỡng dục

Con xin hứa hàng ngày luôn tích đức Để nơi xa cha mẹ được an tâm Cho quê hương phát triển được đúng tầm Để ngăn chặn bọn ngoại xâm nhòm ngó.

Ngày 3/8/2021 Tác giả: Nguyễn Diễm Tam Điệp, Ninh Bình

*

THÁNG BẢY VỀ NHỚ MẸ

Nghe làng xóm người ta đã tả Đồi mẹ xưa vất vả, gian nan Mang thai ba tháng... Giặc càn... Bắt luôn bố... rồi băm tan xác người

Mẹ phải trốn tìm nơi sinh sống Bụng mang thai lao động kiếm ăn Trái bao gian khó, nhọc nhằn Ngày đêm vất vả làm ăn nuôi mình

Công ngày tháng, dưỡng sinh của mẹ Chẳng thể nào mà kể hết đâu Nhớ khi mẹ mới mang bầu Cơm toàn độn lẫn với rau thối à

Đến lúc đẻ con ra bé tẹo Cháo sung ăn đến héo cả hồn Nhiều hôm cháo bẹ, khoai môn Ăn vào mà cứ thấy cồn ruột gan

Khi con lớn vào Nam đánh giặc Mẹ một mình ngoài Bắc đơn côi Hòa bình con trở về rồi Chưa kịp báo đáp mẹ tôi về già

Nay tháng bảy con ra ngoài mộ Thắp tâm nhang để tỏ lòng mình Trên trời mẹ có anh linh Giúp cho con cháu nhà mình được yên.

Ngày 3/8/2021 Tác giả: Nguyễn Diễm Tam Điệp, Ninh Bình

*

LỜI RU CỦA MẸ

A ơi ...tiếng mẹ ru con Tiếng ru man mác vẫn còn quanh ta Lời ru mềm mại, ơi à Lời ru chín tự thuở cha bên mình. Tiếng ru xao xác, thăm tình Tấm lòng của mẹ, lòng hình bóng cha A ơi! Tiếng mẹ ơi à Lời ru thoáng nổi xót xa duyên mình Không duyên, không nợ nên tình A ơi ...thương khúc lung linh nổi mềm ...

HN, 11-2016 Tác giả Hoàng Thanh Hương

*

VU LAN NĂM NAY

Lại một mùa Vu Lan Gặp ngày mưa ngâu Nước mắt chia ly sầu thảm Những dòng sông mùa lũ đục ngầu Năm xưa còn Cha Năm ngoái con về còn Mẹ! Năm nay người đang ở đâu? Nén nhang cháy tàn đau Cong oằn nặng trĩu Di ảnh Cha Mẹ chỉ cười Tóc tôi bạc nhiều thêm Giống cơn mưa chiều không dứt hạt Vu Lan sắp đến Mùa báo hiếu mâm cơm trên bàn thờ cô quạnh Những tập vàng mã áo

quần bằng giấy Nghẹn ngào nước mắt vòng quanh Cửa thơm thảo đây miếng ngon hiếu lễ Đặt lên bê xuống vẫn nguyên Như ngày xưa Ông Bà lại nhường phần con cháu? Nước mắt chảy xuôi ở đời là thế Với tôi năm nay Mùa Vu Lan chỉ còn tưởng nhớ Công sinh thành của Mẹ của Cha Khi con về báo hiếu Mưa dầm không dứt Tháng bảy mùa Vu Lan Trên những nén nhang Tàn cong chứng giám!

Hà Nội, ngày 03/8/2021 Tác giả: Tân Mai

*

VU LAN CON BÁO HIẾU

Sắp rồi đây đến ngày rằm tháng bảy Con mơ màng được thấy lại mẹ cha Đôi chân từng khắp bốn biển trời xa Lá vàng rụng cũng là khi nhung nhớ.

Thời bé dại con gọi cha kêu mẹ Mà hôm nay người lỡ gặp tổ tiên Rồi an nhiên nương tựa ở cõi thiên Con mộng寐 mơ tiên đang ẩn hiện.

Lễ xóa tội nén nhang xin dâng tiến Thấy dáng hình hư ảo giữa khói hương Đã lâu rồi con sống thiếu tình thương Bên cha mẹ ngày đêm thường dậy dỗ.

Mất cha mẹ cuộc đời con quá khổ Xưa khó khăn đâu trả nghĩa sinh thành Muộn quá rồi cha mẹ bước quá nhanh Đâu dừng lại chờ các con báo hiếu.

Bằng này tuổi con giờ đây mới hiểu Dưới tuổi vàng tha thiếu sót con thơ Cõi niết bàn trên ấy chắc đang chờ Nơi cực lạc tây phương mơ tiên cảnh. NAM MÔ A DI ĐA PHẬT

3.8.2021 Tác giả: Vũ Hà

*

VU LAN THƯƠNG CHA NHỚ MẸ

Bao lâu rồi không được gọi tiếng cha Lúc buồn tủi chẳng được xà lòng mẹ Cha khuyên nhủ bằng những lời khe khẽ Mẹ vỗ về nhẹ nhàng lúc con đau

Tiếng à ơi bằng khúc hát dãi giàu Nghe êm ả giữa sắc màu hoang lạnh Những đêm tối một thân gầy mảnh khảnh Ngóng chờ con trong cảnh gió đông về

Rồi một ngày con trở lại miền quê Thăm chốn cũ những trưa hè oi ả Nơi ta đã từng một thời vất vả Với người cha có cả mẹ bên mình

Mẹ mỉm cười ngời ánh mắt lung linh Cha khẽ nói thương con mình xa xứ Rồi lặng lẽ trầm ngâm và tư lự Nỗi buồn nào sao cứ mãi trong tôi

Tháng ngày qua lòng xao xuyến bồi hồi Cha mẹ đã về nơi miền tiên tổ Để lại
những ngậm ngùi căn nhà cũ Khi con về lời khuyên nhủ cũng không

Mùa Vu Lan tặng cha mẹ đoá hồng Làn khói toả thoảng hương trầm thơm ngát
Bay bảng lảng cùng gió chiều dào dạt Thương cha nhiều đau buốt ở con tim

Mùa Vu Lan con gái lại đi tìm Trong hoang hoải niềm thương vô bờ bến Lòng
cha mẹ cuộn trào như sóng biển Lúc âm âm nhưng êm dịu bao dung

Mùa Vu Lan trời vẫn toả nắng hồng Miền cõi nhớ với lòng con khắc khoải Mong
cha mẹ cùng tổ tiên mãi mãi Hãy mỉm cười cùng nỗi nhớ đầy vui.

Sài Gòn: 3.8.2021 Tác giả: Vân Hà

* **TRONG TRANH** * Một buổi chiều trời nắng xám da Ba giờ rưỡi tốp trẻ ra chùa
Trông tranh ráng phượng trong cổ tích Lốp trắng phô bày đẹp tựa xưa

Tác giả: QH, 7.8.2021, Bắc Ninh

*

TÂM VÀNG

Đệ tử nhà mình quý tựa vàng Đen đen, trắng trắng, lại nghèo, sang Cho dù xấu
tốt đâu không biết Đạo Hiếu Kiền Liên tâm tỏ vàng

Bắc Ninh, 06.08.2021 Tác giả: QH

* **MẸ**

Chẳng phải tìm Phật đâu xa Phật là Cha, Mẹ trong nhà đó thôi Dù đi góc bể
chân trời Cũng không tìm được mặt trời thứ hai Nâng niu từ độ mang thai Đến
khi sinh nở mệt nhoài vì ta Chín tháng nở nhụy khai hoa Qua bao đau đớn mới
ra hình hài Rồi ta lên một lên hai Bao nhiêu là sữa trong người nuôi ta Đến khi
lũn cùn lên ba Biết đi biết chạy Mẹ Cha vui mừng Ngược xuôi cái lá miếng gừng
Những khi nóng sốt đã từng vì ta Đêm nằm con có sĩnh ra Chỗ ướt Mẹ nằm chỗ
ráo nhường con Bởi nên Mẹ mới hao mòn Bao phần nhan sắc vì con đó mà Mẹ
nuôi năm bảy chúng ta Thế mà lặn lóc như là sẵn khoai Mạnh khỏe dáng vóc
hình hài Gả chồng lấy vợ gái trai cả rồi Công lao như biển như trời Sánh sao cho
đặng cuộc đời Mẹ cho.

Tác giả Nguyễn Kiên 8/5/2021

*

LỄ VU LAN

Ngân nga vang vọng chuông chùa Khói hương lan tỏa nhớ mùa Vu Lan

Tình thương của Mẹ ngập tràn Cho con cuộc sống bình an mỗi ngày Bông hồng
cài áo hôm nay Ôn cao nghĩa cả tình dày khắc ghi

Tác giả: Nguyễn Chuyên, 2021 Bắc Ninh

*

CON MUỐN

Con muốn mãi được gần kề bên mẹ Được cưng chiều như hồi bé đó cơ Buổi chợ
tan ngồi ngoài ngõ đón chờ Quả thị chín cùng ống bơ bỏng ngọt

Buổi chiều muộn lại ngân nga thánh thót Đôi mắt huyền như hai giọt sương pha
Ơi bé cưng mẹ bảo hết bố à Mai lớn sẽ miệng hát ca rất giỏi

Đêm nũng nịu ghé đầu nghe mẹ nói Chuyện cổ nào cô tấm gọi bồng ăn Chuyện
sao khuya bỏ đi hội đêm rằm Giọng ấm nhẹ hơn ngàn trăm tia nắng

Mẹ nhìn ngắm rồi nghĩ suy thầm lặng Thương con nhiều nỗi lo lắng hằn in Mẹ hy
sinh hết cả thân mình Người hơn cả ánh bình minh nữa đó

Con hay ước mình giờ còn rất nhỏ Được bên người như cơn gió hè sang Thổi mát
hơn vào tóc mẹ dịu dàng Không sợ rụng màu bột mang trắng ấy

Muốn nắm chặt bàn tay gầy run rẩy Ngày mỗi ngày nụ cười thấy thôi miên
Những nếp nhăn xóa khỏi mắt mẹ hiền Con muốn lắm gặp bà tiên con bảo

Muốn nhìn mẹ ngồi ngoài hiên đan áo Từng ngón tay như lướt dạo phím đàn Áo
ấm dày bao tình cảm chứa chan Tình của mẹ cứ ngập tràn con mãi.

Tác giả: Nguyễn Chuyên, 2021, Bắc Ninh